

Kuuma syksy

Kun ilmat alkavat jäähtyä, poliitikoilla on tapana sanoa, että on tulossa kuuma syksy. Oikeastaan siinä ei ole mitään ihmettelemistä, sanovathan poliitikot myös, että verotus kevenee.

Nyt kuumasta syksystä on puhunut ainakin pääministeri Harri Holkeri. Hän tarkoittaa luultavasti sitä, että suurimmat hallituspuolueet, nuo toistensa arkkiviholliset Sdp ja kokoomus iskevät jälleen kerran yhteen jotta kipumat sinkoilevat. Niinhän on käynyt tuon tuostakin aina siitä saakka, kun nämä kaksi kyltymätöntä pakotettiin samaan hallitukseen. Sen koommin ei ole noussut kiveä kiven päälle siellä missä nuo gigantit runnovat yhteiselle sisäpoliittiselle linjalle.

Väitetäänpä välien kiristyneen ajoittain jopa siihen pisteeseen, että ministeri Erkki Liikanen (sd.) ei kerran ottanut hattua päästään hississä ministeri Helena Pesolan (kok.) astuessa sisään. Tosin hän itse väittää, ettei hänellä hattua ollutkaan, mutta se ei ole mikään puolustus, kun Liikasesta on kysymys. Pesola närkästyikin tuosta niin, ettei puhunut mitään koko hissimatkan aikana, ja päätti siltä seisomalta jättää koko hallituksen!

Ei kuitenkaan riitä, että hallituspuolueiden välillä käy huikeaa melskeä. Samanlaiselta alkaa näyttää jo puolueiden sisälläkin. Niinpä tavallisesti niin lupsakka kokoomuksen puheenjohtaja Ilkka Suominen on potkaissut pahan kerran oman puolueensa päämi-

nisterin nilkkaan jyräyttämällä, että ei vaiteskaan demareitten kanssa ole yhtään hankalaa, vaan päinvastoin he ovat olleet odotettua helpommin taivuteltavissa markkinatalousmyönteiseen politiikkaan.

Vastaavasti useilla tahoilla on todettu vääjäämättömästi, että kokoomus on jo jonkin aikaa ollut sosiaalidemokraattisempi puolue kuin sosiaalidemokraattinen puolue.

Näin ollen Holkerin ja Suomisen ristikkäiset käsitykset kuumasta poliittisesta syksystä eivät loppujen lopuksi olekaan ristikkäisiä. Kuumuus syntyy siitä, että nyt yritetään kokoomusta vääntää kokoomuslaiseen politiikkaan. Se ei hevin onnistu, sillä taisteleva puolue haluaa säilyttää omaleimaisuutensa eikä nöyrtyä toisten edessä. Ja kokoomuslaiseksi taipuminenhan olisi juuri nöyryydestä demarien linjoille, joiden Suominen on juuri todistanut olevan kokoomuslaisia.

Me sivustakatsojat odotamme tukka pystyssä, mitä oikein seuraakaan, kun budjettiriihessä törmäävät yhteen paistinkääntäjien veljeskunnan kunniaritari Kalevi "Gourmet" Sorsa kapitalistisine riistäjäjoukkioineen ja valtiollisen talouden tietoisien etujoukon lipunkantaja Ulla "Sorrönyö" Puolanne työnorjakuoronsa säestäjänä. Arvata sopii, että siinä ryske käy ja aita kaatuu, ja lopputuloksena nousevat ainakin verot ja sisäfileen hinta.